ADJOURNMENT MOTION *RE*-CORRECTION OF STATISTICS REGARDING RUBBER PRODUCTION.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM : സർ, ഈ സഭമുമ്പാകെ ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു അനുവാദം തന്നതിന് ഈ സഭയോട് ഞാൻ ഏറ്റവും കൃതജ്ഞതയുള്ളവനായിരിക്കുന്നു. കാൽ ശതാബ്ദത്തിനു മുൻപ് .. ..

MR. K. K. THOMAS : May I know the wording of the motion?

MR. J. JOHN KATTAKAYAM : തെറ്റായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുനിമിത്തം നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള കോട്ടാ—

CHAIRMAN : This is the motion.—

"I beg to move the adjournment of the business of the House for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance, namely the urgent necessity for the immediate correction of statistics regarding rubber production which, as at present prepared, are wrong, and prejudicially affect Travancore's interests in regard to the quota under the Rubber Restriction Scheme."

This is the wording of the adjournment motion.

MR. J. JOHN KATTAKAYM : റബ്ബർനിയന്ത്രണപദ്ധതി അനുസരിച്ചു നമുക്കു കിട്ടേണ്ട കോട്ടാ ന്യായമായവിധം കിട്ടാത്തതു നമ്മുടെ തെറ്റായ സ്ഥിതിവിവരപ്പട്ടികനിമിത്തമാണു.

MR. M. GOVINDAN : കോട്ട എന്നുവച്ചാൽ എന്താണു?

MR. J. JOHN KATTAKAYAM : അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ക്ലാടിയിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും അറിയാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഉദ്ദേശം കാൽ ശതാബ്ദത്തിനു മുൻപു് വിദേശികളായ ധാരമാർ തിരുവിതാംകൂറിൽവന്നു് റബ്ബർകൃഷി ആരംഭിക്കുകയുണ്ടായി. അതുകണ്ടിട്ടു് നാട്ടുകാർക്കുണ്ടായ അത്യാഗ്രഹംനിമിത്തം അല്പം താമസിച്ചാണെങ്കിലും അവരും റബ്ബർകൃഷി ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ വിളവെടുക്കുന്ന സമയം ആയപ്പോഴേക്കും റബ്ബറിന്റെ വില അധഃപതിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. തൽനിമിത്തം റബ്ബർകൃഷിക്കാരായ നാട്ടുകാർക്കു പെരുവഴി ആധാരമായിത്തീർന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ വിദേശീയരായ റബ്ബർകൃഷിക്കാർ ഏകോപിച്ചു് റബ്ബറിന്റെ വില വർദ്ധിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു നിയന്ത്രണപദ്ധതി രൂപീകരിച്ചു. തൽഫലമായി സമീപകാലത്തു റബ്ബറിന്റെ വില അല്പം ആശാസ്യമായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെ റബ്ബറിന്റെ വിലക്കുറവിനെ പരിഹരിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു നിയന്ത്രണപദ്ധതി മുൻപോട്ടുവരികയും ആ പദ്ധതി കുറേക്കഴിഞ്ഞു പിൻവലിച്ചതോടുകൂടി റബ്ബറിന്റെ വില വീണ്ടും കുറയുകയുംചെയ്തു. ഇതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി "ഇൻറർ നാഷണൽ റബ്ബർ റിസ്ട്രിക്ഷൻ" കമ്മറ്റി ഏർപ്പെട്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

ത്തുകയും അവരുടെ പദ്ധതിയെ ഏപ്രിൽ മുപ്പതാംതീയതി എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. ഈ പദ്ധതിരൂപീകരണത്തിൽ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ ധാരാളരുടെ ഒരു പ്രതിനിധിമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ആ അസോസിയേഷനിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു പ്രതിനിധി അവശ്യം വേണ്ടതായിരുന്നു. തക്കസമയത്തു് തക്കവിധം നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറു പ്രവർത്തിക്കാത്തതു നിമിത്തം നമ്മുടെ ന്യായമായ അവകാശം വാങ്ങിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കാതെ ആയിത്തീർന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചു് ന്യൂ ഓടൺ റബ്ബർമാത്രമെ ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു് കയറ്റി അയക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളൂ. ഇതാണു് ദക്ഷിണഇൻഡ്യക്കു് ആകപ്പാടെ ഇന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള "കോട്ടാ". കമ്മറിക്കാക്കു് ഇവിടത്തെ റബ്ബറിൻെറ ക്വട്ടതലിനെപ്പറ്റി യാതൊരു ജ്ഞാനവുമില്ലെന്നുവേണം ഇതുകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൊണ്ടു് വിശദമാകുന്നതാണു്. ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന റബ്ബറിൽ ൬ൽ൧ ഭാഗംമാത്രമേ കയറ്റി അയക്കാൻ നമുക്കു നിയമപ്രകാരം അർഹതയുള്ളൂ എന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണു്. ഈ രാജ്യത്തു റബ്ബർ കൃഷി ചെയ്യുവരുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴുള്ള കണക്കു് ശരിയല്ലെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും പുതുവൽഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്തകാലത്തു റബ്ബർ കൃഷിചെയ്യുവാൻ പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിനായി പ്രത്യേകം നികുതിചുമത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ റബ്ബർകൃഷി നടത്തിവരുന്നുള്ളൂ എന്നാണു ഗവണ്മെൻറു ധരിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇന്നു് റബ്ബർകൃഷിചെയ്യുവരുന്ന സ്ഥലത്തിൻെറ ഒരു ശരിയായ കണക്കെടുത്തു് അതും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന കണക്കുംതമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ അജഗജാന്തരം കാണുമെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം. ഈ സംഗതി "ഇൻറർ നാഷണൽ റബ്ബർ റിസ്ട്രിക്ഷൻ" കമ്മറിയെ യഥാകാലത്തു ധരിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു ന്യായമായ അർഹതയുള്ള കോട്ടാ സിദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. ഈ ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കാൻ ഇനിയെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കാലം അത്യാസന്നമായിട്ടാണു് ഇരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ നമുക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന കോട്ടാ കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലത്തെ കയറ്റുമതിനിരക്കിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണു്. മുമ്പു് റബ്ബർ അയച്ചുവന്ന കണക്കിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണു് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു് ഇപ്പോൾ കണക്കു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആകയാൽ നിശ്ചയമായും നമുക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കിട്ടാനുള്ള അവകാശം ന്യായമായി കിട്ടാത്തപക്ഷം നാം ഈ പദ്ധതിയിൽനിന്ന് ഒഴിയുന്നതു നമ്മുടെ ഗുണത്തിനു കുറേക്കൂടി പ്രയോജകീഭവിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. 'സയാമിൽ' തിരുവിതാംകൂറിനെക്കാൾ ന്യൂനപക്ഷമേ റബ്ബർകൃഷി ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. അവിടെ അതുകൊണ്ട് ൫൫,൦൦൦ ടൺ റബ്ബർ കയറുമതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒട്ടാവാ ഉടമ്പടിയിലുംമറ്റും സിലോൺ പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കാം സിലോണിനു കൂടുതൽ അവകാശം കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. സർവ്വരാജ്യറബ്ബർനിയന്ത്രണപദ്ധതിയിൽ നമ്മുടെ പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം റബ്ബറിന്റെ വിലയെ സംബന്ധിച്ചു സംശയാസ്പദമായ ഒരു പ്രസ്താവന കമ്മറിക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതു. കമ്മറിക്കാർ ഈ രാജ്യത്തും വരാൻ ഇടയുണ്ട്. ഇൻറർ നാഷനൽ റബ്ബർ റിസ്ട്രിക്ഷൻ കമ്മറിയുടെ കണക്കനുസരിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ തെക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ ൫൫,൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തു ഇപ്പോൾ റബ്ബർകൃഷി നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലാകട്ടെ ൩൫,൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തുമാത്രമെ റബ്ബർ കൃഷി ചെയ്യുവരുന്നുള്ളൂ. ൧൫,൩൦൦ ഏക്കർ കൊച്ചിയിലും ൧൫,൦൦൦ ഏക്കർ മലബാറിലും ൩൦൦൦ ഏക്കർ കൂർഗ്ഗിലും, ൪൦൦ ഏക്കർ മൈസൂറിലും റബ്ബർകൃഷി ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സ്റ്റാററിസ്റ്റിക്സ് അനുസരിച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം ൧൯൩൦-ൽ ൩൦൪൩ ഏക്കറും, ൧൯൩൦-ൽ ൩൪൫൩ ഏക്കറും, ൧൯൩൦-ൽ ൪൦൨൩ ഏക്കറും സ്ഥലത്താണു കൃഷിചെയ്തിട്ടുള്ളതു. ഞാൻ പറയുന്നതു നമുക്കു ന്യായമായി സിദ്ധിക്കേണ്ട അവകാശം സിദ്ധിക്കാത്തപക്ഷം നിർബ്ബന്ധമായും നാം ഈ റബ്ബർ നിയന്ത്രണപദ്ധതിയിൽനിന്നും ഒഴിയുകയാണു വേണ്ടതു. ഈ രാജ്യത്തെ റബ്ബർ കൃഷിസ്ഥലത്തെ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനായുംമറ്റും ഇവിടെ ഒരു കമ്മറിയെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ കമ്മറിക്കാരാകട്ടെ വിവിധജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുകയാണു്. അവർ രാജ്യത്തെ സാധാരണജനങ്ങളുടെ സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരാണോ എന്നുകൂടി എനിക്കു സംശയമുണ്ട്. ഈ ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കാനും കുറേക്കൂടി കാര്യക്ഷമതയോടുകൂടി കാര്യങ്ങൾ നടത്താനുമായി മറൊരു കമ്മറിയെ രൂപീകരിക്കേണ്ടതല്ലയോ എന്നുകൂടി എനിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കമ്മറിയിൽ വന്നിട്ടുള്ള പെറിഷൻസു നോക്കുന്നപക്ഷം ഈ രാജ്യത്തിൽ ഒരു ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്തു റബ്ബർ കൃഷിചെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

യുന്നുണ്ട് എന്നാണു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഇനിയും അപേക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടതായി പലരും ഉണ്ടു്. മലനിവാസികളുടെയും കുറ്റാങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നവരുടേയുംമറും അപേക്ഷ തക്ക സമയത്തു കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നും ഇനിയും കൊടുക്കാനുണ്ടെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ടു്. ഈവക സംഗതികളാൽ ഗവണ്മെൻറ് ഈ കാര്യത്തിൽ ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചു അചിരേണ വേണ്ട നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം വരുത്തിത്തരണമെന്നുള്ള എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ ഇവിടെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. K. THOMAS: ഗവണ്മെൻറ് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് എന്തുചെയ്യണമെന്നാണു മെമ്പർ പറയുന്നതു്?

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: നമുക്കു ന്യായമായി കിട്ടാനുള്ളതു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഇതിൽനിന്നു മാറുകയാണു വേണ്ടതെന്നാണു്

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ഒരുവചിയ കൃഷിയാണു് റബ്ബർ. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു നമുക്കു കിട്ടേണ്ട ആനുകൂല്യങ്ങളും എല്ലാം നാം വഴുക്കു പറഞ്ഞെങ്കിലും വാങ്ങേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ പ്രയോക്താവു പറഞ്ഞതുപോലെ ഗവണ്മെൻറ് ഇക്കാര്യത്തിൽ മൌനം അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഒരിക്കലും ക്ഷന്തവ്യമല്ല. തിരുവിതാംകൂർരാജ്യം അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളും ധാരാളമുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണു്. അങ്ങനെയുള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിദേശമാർക്കറ്റുകളിൽ അപ്പോഴപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വിലക്കുറവിനേയും നമ്മുടെ സാധനങ്ങളോടു മത്സരിക്കാൻ വല്ലസാധനങ്ങളും വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവയേയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങളെ വിദേശമാർക്കറ്റുകളിൽ നല്ലപോലെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും നമുക്കുപയോഗമുള്ള വല്ല സാധനങ്ങളും എടുക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അവയെന്തെന്നു അതാതു സന്ദർഭങ്ങളിൽ അറിഞ്ഞു ഗവണ്മെൻറിനേയും ഗവണ്മെൻറുമൂലം ജനങ്ങളേയും ധരിപ്പിക്കുവാനും ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ നമുക്കത്യാവശ്യം വേണ്ടതാണു്. അങ്ങനെ ഇല്ലാത്തതു് ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെൻറിനു പറ്റിയതാണോ എന്നുകൂടി ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതിനായി പ്രത്യേകം ഒരാളെ നിയമിക്കുന്നതുവരെ ഈ സംഗതി ഇവിടത്തെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ചേർന്നു ചുമതലയോടുകൂടി മേലിലെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം. എന്റെസ്സംശയിതൻ മി: കട്ടക്കയം പറഞ്ഞതുപോലെ റബ്ബറിൽ നമുക്കു കി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ട്ടേണ്ടവീതം കിട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു അവധാനപൂർവം ചിന്തിച്ചു നമ്മുടെ വീതം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട എല്ലാശ്രമങ്ങളും ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. L. A. LAMPARD (*Planters*): Sir, the resolution before the House is that, on account of incorrect statistics, Travancore did not get the quota to which it was legitimately entitled under the Rubber Restriction Scheme. I also would request Government to prepare correct statistics for the protection of the rubber industry. With these observations I would like to describe the steps that have been taken already in India and in Travancore in connection with the rubber scheme. I do not think I need describe to the House the slump in the rubber trade in recent years. Thousands of acres of rubber cultivated areas have been uncared for or abandoned for the last two or three years. This slump in the rubber industry has existed not only in Travancore or India but in all rubber producing countries throughout the world with the result that the bigger producers gathered together to take steps for improving the rubber industry and the Rubber Restriction Committee was formed.

On a previous occasion when there was a slump in the rubber industry a scheme was drawn up known as the Stevenson Scheme but this scheme applied only to part of the industry and, as certain countries were left out, the scheme broke down.

But now the Rubber Restriction Committee has begun to work in such a way that the scheme must be absolutely watertight to avoid failure and every country must come in; otherwise no attempt will be made to regularise output. The first attempt of the committee in working out the scheme was to collect correct statistics and every sort of information. This was done and the scheme was prepared in great secrecy. The scheme was intended not to assist the speculator but the producer. When the scheme was drawn up it was presented to the various Governments. We in South India were asked confidentially to submit the scheme to the various Governments. The restriction was sought to be imposed on all producers and every Government willingly accepted the principle. Having submitted the scheme to the Governments, small committees were formed in every country to draw up a five years scheme. The United Planters Association of South India requested me to invite a Travancore gentleman to join the committee which I did and when the problem of the small cultivator appeared to be growing daily, we invited another gentleman to join the committee so that on the committee there have been two Travancore gentlemen and three other gentlemen. Our first duty was to draw up a scheme which would afford equal safeguards to the small cultivator as well as the large producer. Our scheme, as drawn up, was published in the local papers and we have been lenient with the intention of securing the co-operation of the small producer. Having drawn up the scheme which has been published in the papers, we prepared forms and at the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. L. A. Lampard.]

meeting at which I was present last Monday I was informed that 18,500 forms had been distributed and there had been 10,000 applicants. After the forms were distributed, statements were received from the rubber cultivators. It would appear that many of these statements are not correct and require checking. I can give you one or two instances to show the incorrectness of the statements. The first form we examined was prepared by a gentleman who lives near Kottayam who stated that he has 75 cents of land and was getting 702 lbs. per annum which is nearly 1,000 lbs. of rubber per acre. Similar exaggerated statements have been made in other forms as well. In order to get at the right figures it is proposed to appoint assessors and I would request Government to render all possible assistance to them.

I might say that in the meanwhile there has been a sort of agitation among the agriculturists with regard to the acreage under rubber cultivation and several petitions have been received concerning this. The majority of the petitions says that the total area under rubber cultivation in the State is more than 100,000 acres. The question of the acreage under rubber in Travancore is a very difficult problem. We have consulted all the published statistics and as far as I know these statistics are correct as far as they go. The official statistics of Travancore for 1108 say that the acreage under rubber is about 60,000. The official statistics for the Indian Government say it is 51,000 while the Planting Directory places it at about 50,000. The South India Committee which has been at this work has taken it as far as 61,000 acres. Until we get the exact official figures we do not know what it is. I do not wish to cast any aspersions on anybody when I say it has been impossible for anybody to state the acreage in Travancore under rubber, for it is impossible for anybody to give the exact figure until a systematised enquiry has been conducted.

With regard to the question of yield there have been varying suggestions. I would fix the average yield at not more than 200 lbs. per acre. To be on the safe side we have allowed 230 lbs. per acre for 8 years old rubber in Travancore and that I consider to be a very lenient estimate.

MR. K. K. THOMAS: With regard to the total quota South India gets about 6,700 tons. On what basis is it made?

MR. L. A. LAMPARD: I will come to that. I think you will agree with me when I say that it is quite impossible to arrive at any definite figure with regard to acreage which will be acceptable to all. Therefore we have to go to other sources of information. We know exactly how much is exported through the Customs Houses. I do not know whether the figures published by the Governments exclude Alleppey port or are for all ports together. I am not quite clear on this point. Anyway I will give you the calculated figures from a cable which I received just now. The calculation for these figures has been based on the exports from 1929 to 1932. That is the basis that has been taken for all countries. The total figure for exports for India

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

including Burma and allowing for immature areas for the five years calculated on this basis is as follows :—

		Tons.
1934	...	10,600
1935	...	13,000
1936	...	15,300
1937	...	16,400
1938	...	16,700

But even this was not taken as the final basis. *Ex gratia* allowances have brought the quantities up to 14,000 tons for 1934 and the following years 18,000, 17,000, 18,000 and 18,500. That is for the whole of India inculding Burma. The yielding capacities and all other factors have been considered and as we have not got the exact acreage for Travancore, we have had to divide the quota between South India and Burma on the basis of information disclosed. As far as I can see we have been treated quite fairly under the situation.

MR. K. K. THOMAS : May I know the price of rubber per lb. in 1932 ?

MR. L. A. LAMPARD : I do not think that the price has very much to do with this calculation. I believe that it was under two pence per pound.

I think that we have come out reasonably successful on our quota.

MR. K. K. THOMAS ; Does not the member know that many of the estates were not tapped in 1931 and 1932 ?

MR. L. A LAMPARD : That was the case in other parts of the world also.

MR. K. K. THOMAS , Sir, I come from an area where rubber is cultivated and as I was coming I heard that there was considerable agitation among the Indian growers that the quota allotted to South India was very inadequate. I am not now supplied with actual figures. But from what I have been able to gather from some of the planters there is loud complaint that Ceylon has got 77 thousand tons to her share while the whole of South India has only 6,900 tons based on the impression that the basic figures are wrong. As we are not in possession... ... ...

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI : May I know from the member the area under rubber cultivation in Ceylon ?

MR. K. K. THOMAS : As we are not in possession of the data with regard to the area of rubber cultivation in Ceylon and also the yield per acre there, where rubber cultivation was started much earlier, that is why I say that it is only an impression. The impression in Travancore may or may not be justifiable. The necessity for arriving at proper figures arises on account of the impression of the Travancore rubber producer that the quota allotted to them is very poor. From what we have heard from the lucid explanation of Mr. Lampard and from my own experience of Travancore I think that 230 lbs. of rubber

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. K. Thomas.]

for trees 8 years old, is a very decent proportion for an acre. The difficulty is not there. According to the general impression, Travancore has about 100,000 acres of rubber. I am sure that the area has not been properly recorded in the Travancore Directory. Several small estates known to me are not recorded in the Directory. The figure given in the Directory is only 61,000 acres. I know that in Kottayam and Changanacherry there are small areas planted with rubber which are not included in the Directory. The whole acreage under rubber cultivation in Travancore will be about 100,000 acres. The quota proposed of 230 pounds per acre is very fair to Travancore except in the Kanjirapally area.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: May I know from the member whether the whole of the rubber produced in Travancore cannot be consumed in Travancore itself?

MR. K. K. THOMAS: It could not be.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: Does not the member know that a new factory is going to be opened in Trivandrum?

MR. K. K. THOMAS: Yes. I do not think that the whole of the rubber produced in Travancore can be consumed in Travancore alone.

In about a week or so we will be able to gather the exact figures and statements by the producers. The Committee consists of two well-known Travancore planters, Messrs P. John Kurian, K. V. Mathew, and Mr. Lampard. It would have been better if we could be represented by one more member. But from the reputation of those members we need not fear that we suffer for want of representation for Travancore. The price of rubber for 1929-1932 was less than 2 pence per pound while the cost of producing was between annas three or four. Naturally few trees were tapped during those years. So if we take the produce for those years, the quota allotted to Travancore will be very small. So the difficulty is there. During these years most of the estates were not tapped. If it is possible, this Committee should influence the International Committee and see that we are able to get three or four times more than what is now allotted. Some more allowance should be given to Travancore and then probably this figure may go up. This is the real difficulty. During the years 1929 to 1932 very few estates have been tapped. So the export figures from the Ports of Alleppey and Cochin should not be relied upon.

MR. L. A. LAMPARD: (*Not heard.*)

MR. K. K. THOMAS: My answer to that question is that in Dutch Indies an acre of rubber can yield about 1000 pounds and so the actual cost is very much less and so they have exported while we did not.

Here the cost of production will be annas 3 or so, while in Dutch Indies it will be very much less and the quality of rubber is better.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Of course figures will show that there have been very much export from Dutch Indies. So what I say is that the basic figures should not be based upon the export from Alleppey or Cochin during these periods. The Committee will be able to know from the forms supplied to the producers the total acreage owned by them and the probable production.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: Has that figure anything to do with quality?

MR. K. K. THOMAS: No.

In about a week or so we will be able to know the total acreage in Travancore. Then it will be time for the Government.....

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: May I know from the member whether we could rely upon the figures supplied by the planters in the light of the one instance quoted by Mr. Lampard?

MR. K. K. THOMAS: That is only one instance. Each man is asked to make a declaration saying that the information given is true. They will also be checked just as it is done in the case of tea; figures given in the case of tea were not wrong. Most of these areas came under cultivation after 1925. All that we want is that Government should not rely upon the information they have in regard to the export from Alleppey during the years 1929 to 1932. After the restriction is come into force, unless each of these owners are given some license by Government they will not be able to export their rubber. It is there that the help of the Government is required. Government may press the International Association to take the case of Travancore particularly and to change the basic figures. That should be based upon the figures supplied by the planters and examined by Government hereafter. This is not merely the opinion of the Indian planters but I think most of the European planters are also of this opinion. There is much agitation in Kottayam about this matter.

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: Sir, the details of the Rubber Restriction Scheme have been very fully explained by Mr. Lampard and I need add only a few words to explain the position of Government in this matter. The motion of Mr. John Kattakayam is that the statistics relating to the area under rubber cultivation are incorrect and that steps should therefore be taken to collect correct statistics. Well, Sir, there is no difficulty in agreeing to a motion of that kind. Government feel that the statistics published by Government and other agencies of the area under rubber are not very accurate. Government also feel the necessity especially at the present juncture to collect accurate statistics in order that we may obtain an adequate quota under the Rubber Restriction Scheme. I may say that Government will make an earnest and early attempt to collect correct statistics.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: May I know whether Government would take this opportunity to have a separate efficient Statistical Department?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI; I cannot make a promise but Government will consider it.

The object of this motion is mainly to bring to the notice of the Government the inadequacy of the quota allotted to Travancore and to impress on the Government the necessity for negotiating with the authorities and obtaining an adequate quota for Travancore. Mr. Lampard has explained the basis on which the basic quota has been calculated. He has stated that the quota not only for Travancore but for all rubber producing countries has been calculated on the export figures of 1929 to 1932. Mr. Thomas has pointed out that, during the last two or three years, owing to the slump in the price of rubber many rubber estates have not been flourishing. True, but that applies not only to Travancore but to all rubber producing countries. If the export of rubber for the years 1929 to 1932 has been taken as the basis for the calculation of quota in the case of all countries, I do not see why Travancore alone should complain.

MR. K. K. THOMAS; With regard to Ceylon, I am told that the figures have swelled by the export of Travancore rubber through Ceylon.

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: I do not think so. There are all sorts of rumours going particularly in Travancore and rumours are not always based on facts. I do not think that the International Rubber Restriction Committee on which, I believe, the Rubber Growers' Association in London was also represented, would base their conclusions on incorrect information.

MR. K. K. THOMAS: Was there any export duty on rubber at Alleppey?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: No export duty is levied on rubber.

MR. K. K. THOMAS: Then what is the basis of the figures?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: Statistics of exports are maintained by the customs authorities and these figures have been used.

MR. K. K THOMAS: The customs authorities had kept accounts of the articles exported and then they must be fairly correct.

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: Fantastic rumours are current in Travancore and one should not jump to conclusions on the basis of these rumours. We have received a number of letters stating that the area under rubber in Travancore is one hundred thousand acres and even more. According to the official statistics published, the area is only 61,000 acres. It may be a little more, because some small holdings might have been left out. I am sure that it would never come to one hundred thousand acres. Mr. Thomas's objection that the quota should not be calculated on the export figures of the last three years cannot stand, because what applies to Travancore applies to all countries concerned.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. K. THOMAS: May I know from the member whether China has produced or made an attempt to produce rubber?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: I have no information.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Sir, a point of order. The Chief Secretary is directly addressing Mr. Thomas.

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: My point is that the quota has been calculated on the export figures of 1929 to 1932 and that applies to all countries. Now on that basis, the quota for South India has been fixed at 6,850 tons for the first year. Now from the export figures published in the Travancore Statistics, I find in the year 1106 the export of rubber from Travancore was somewhere about 4,500 tons, in 1107 it came down to about 1,500 tons and in 1108 to about 750 tons. Thus it will be seen that there is a gradual fall in the export of rubber from this country. The area under rubber in previous years might not have been as much as it is at present but still the fact is that in no year during the last 3 or 4 years had Travancore exported more than 5,000 tons. The area under rubber cultivation in South India is put down as 88,000 acres, of which Travancore has 61,000 acres. Now, according to the quota allotted to South India, taking it as 6,850 tons, Travancore's share will be about five thousand tons, and in no year during the last 3 or 4 years had Travancore exported more than this quantity.

MR. K. K. THOMAS: We only get just half.

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: I only said that the export of rubber from Travancore did not exceed five thousand tons a year during the last 3 or 4 years, that the quota for the whole of South India is 6,850 tons and that, on the basis of the area under rubber in Travancore, our share of the quota will be somewhere about 5,000 tons. Out of the quota allotted to South India, 70 per cent. can be exported. The quota figure as has already been pointed out, has been calculated on the basis of the export figures for 1929-32. However, I do not mean to say that, because we are going to get so much as our share, we should not bring to the notice of the authorities the necessity for increasing our share if there is really a mistake in the figures. The mistake, if any, can easily be found out when the *ad hoc* Committee which is collecting statistics of the area and production is able to give us the correct figures. Probably it may take some time. When we get the correct statistics the Government propose to protest against the quota allotted to us if we are ourselves convinced of its inadequacy and ask for a larger share. On this understanding the Government have agreed, I may say, to the Rubber Restriction Scheme and have informed the Government of India accordingly. Government have received a number of complaints about the insufficiency of the quota allotted to Travancore. When correct figures are available this Government would request the Government of India to take the matter with the Home authorities and see that our share is increased proportionately to the area in Travancore. Think for a moment what the consequences will be if Travancore does not join the Restriction Scheme.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: It is open to us to stand out of it.

RAO SAHIB Dr. N. KUNJAN PILLAI: If one country stands out, the whole scheme will fall through. As soon as the talk about the Rubber Restriction Scheme started, the price of rubber went up. We hope that when the scheme is in working order prices may rise to 8 pence or 9 pence per pound. Even if we are able to export only half of our potential output, the increase in price of rubber that will be brought about by the operation of the Rubber Restriction Scheme, say 8 as. per pound, is a great thing for Travancore. On the other hand, if we do not join the scheme and if the scheme falls through, the price of rubber will drop to the old level of 2 pence per pound and even less. That means that the rubber industry will practically be ruined. Mr. Lampard has given the figures for the export of rubber from India during the last two or three years. In the year 1930 about 10,000 tons were exported from India, in 1931 the export came down to 8,500 tons and in 1932 to 3,900 tons or so. If the Rubber Restriction Scheme does not come into force, probably in the year 1934 the export will be about 1,000 tons and in the next year practically nil. I doubt whether it will be possible, because all the rubber producing countries are going to join this scheme, and, if Travancore alone stands out, the chances of exporting rubber from Travancore are very very doubtful. My own idea is that, if we do not join the scheme, it will not be possible for Travancore to export any rubber. If and when we are convinced that the quota allotted to us is not sufficient we have to represent the matter to the Government of India and try to get a larger quota. This, we propose to do and we are making arrangements in collaboration with the Licensing Committee to collect correct statistics. Government are going to issue a circular to the officers of the Land Revenue Department to co-operate with the Committee in this matter, and when correct figures are got, this Government mean to request the Government of India to obtain an increased quota for Travancore if it is found that she is entitled to it. But, it will be highly unwise, nay, it will be ruinous to industry, if Travancore does not join the scheme now. I may assure the House that the Government will do all that is possible to get an increased quota for the country, if they are convinced that statistics justify it.

CHAIRMAN: In view of the reply of the Chief Secretary, does the member propose to press the motion?

Mr. J. JOHN KATTAKAYAM: ചീഫ് സെക്രട്ടറി ഗൗരവമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു എന്നമാത്രമെ എനിക്ക അതിൽനിന്ന മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. എന്നോട മറുപടി പറയണമെന്നും അവശ്യപ്പെട്ടതനാ.

CHAIRMAN: ചീഫ് സെക്രട്ടറി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സർ ഗതികളെ ആടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അയ്യ് യുക്തികരമായിരിക്കുന്നതുകൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ട മെമ്പർ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിക്കണോ അതല്ല വോട്ടിനിടാൻ പോകണോ?

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസിഡൻറ് അവർകൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിക്കുന്നതിന് അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

CHAIRMAN: Does the House give permission to the member to withdraw the motion?

The motion was, by leave, withdrawn.

The Council adjourned *sine die* at 4-35 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly